Kalėdinė vagystė

Kartą prieš Kalėdas, varna Deila nutarė įgyvendinti savo svajonę. Susidraugauti su kaimynystėje gyvenančiais lokiu Luku, pelėda Barbora ir kate Spurga. Bėda tik, kad nežinojo, kaip tai padaryti.

– Panašu, jie tiesiog manęs nepastebi. Reikia kaip nors atkreipti dėmesį, – kranktelėjo pati sau. Tada pasikrapštė pilką galvą ir iš jos išsitraukė nei šiokią, nei tokią mintį. – Pavogsiu Luko medų! Tai jie tikrai pastebės!

Kaip tarė, taip ir padarė. Nutykojo akimirką ir šmurkštelėjo į draugų namus. Virtuvėje netruko rasti didelę puodynę medaus, apglėbė ją sparnais ir šiaip ne taip išvilko į lauką. Čia jau laukė paruoštos rogės.

Varna šast į roges su visa puodyne, ir nučiuožė į savo namus. Čia pavogtą daiktą paslėpė virtuvės spintelėje.

Žinoma, kad lokys išsyk pastebėjo medų pradingus! Jis kaip tik ruošėsi su Barbora ir Spurga kepti imbierinius sausainius. O jų, kaip žinia, be medučio neiškepsi.

Mūsų trijulė išsirito atgal į kiemą ir ėmė žvalgytis kaltininko. Pamatė išsyk – akivaizdžios rogių šliužės, vedančios gilyn į mišką.

Už valandėlės Lukas jau beldė į varnos namų duris.

– Nieko neėmiau, – iškarto išsigynė varna. Ir čiupo už snapo – suprato išsitarusi.

– O mes norėjome iškepti sausainius ir pakviesti tave į svečius. Pavaišinti sausainiais ir atšvęsti Kalėdas, – liūdnai tarė pelėda Barbora.

– Taip, – miauktelėjo Spurga. – Pastebėjom, kad esi vieniša, norėjom susidraugauti su tavimi.

Ar reikia sakyti, kad mūsų varnai pasidarė kaip reikiant gėda?

– Ak, aš labai atsiprašau! – sušuko. – Aš irgi labai norėjau su jumis susidraugauti. Tik nežinojau kaip. Ir pasirinkau išties nevykusį būdą.

Susiėmusi už galvos varna nėrė į savo namus ir pradingo. Draugai buvo bemanantys, kad siaubingai susigėdusi varna nebepasirodys. Tačiau po valandėlės išgirdo bruzdant. Pro duris varna bruko jų puodynėlę medaus. Jai ant peties kybojo maišelis riešutų.

– Labai tiks mūsų sausainiams, – droviai karktelėjo Deila. – Jei tik dar norite priimti mane kartu juos kepti.

– Žinoma, kad norim, – geraširdiškai sugriaudėjo lokys Lukas ir suspaudė varnelę šiltame meškiškame glėbyje.

Netrukus miške pasklido gardūs kepamų imbierinukų kvapai. Jie pynėsi su mūsų ketverto bičiuliu klegesiu ir skelbė apie tuoj tuoj ateisiančias išties smagias Kalėdas.